

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 320. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820233458512/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Søn. Faderen kom kørende med Sokker udenpaa Støvlerne og vilde ha' Sønnen i Pavillonen.

— Sønnen var i Lakske, forklarede Karl, der blev ved med sin Historie, mens Fru von Eichbaum lo og Ida sad og smilede: aa, hun var ham saa taknemmelig, saa taknemmelig, at han talte. Og Karl blev ved at fortælle Historier (han kunde formelig se, hvordan Ida blev større i Sædet) til de tilsidst lo alle tre højt og muntert. Fru von Eichbaum var altid saa glad, naar Karl talte: „Og han har saa megen Humor“, sagde hun altid til Søsteren. Nu sagde hun:

— Men egentlig, Karl, er det ikke no'et at le af —

Ida spurgte om Filérarbejdet til Sengeomhænget:

— Om det var vanskeligt at lære.

Fru von Eichbaum viste hende det og forklarede:

— De kan jo prøve, sagde hun.

Og hun blev ved at undervise Ida, der førte de smaa Pinde, medens Karl spurgte:

— Tillader Mo'r, jeg ryger? og med Cigaretten mellem Fingrene sad han og saá paa Idas bøjede Hoved ved Siden af Moderens.

Ida blev ved at filere, og man hørte de smaa Pinde falde rask og raslende mod hverandre, mens Fru von Eichbaum saá til og Karl sagde:

— Det gaar jo som Kæp i et Hjul. Og Fru von Eichbaum lagde til i et venligt Tonefald:

— Ja, Ungdommen har adrætte Fingre.

Julius kom allerede og meldte Thetid, da Karl sagde, for han kunde ja gu' heller ikke blive ved at snakke hele Tiden:

— Tante Charlotte kunde komme herover til Whist, Mo'r.

— Ja, det har Du Ret i, vi er jo et helt Parti. Jeg kan spørge hende før The.

Da Fru von Eichbaum var gaaret, rejste Karl sig fra sin Stol og gik hen til Idas Sofahjørne:

— Naa, hvad saa, sagde han og smilte ned imod hende.